

Nr 253

Av herrar Nilsson i Tvärålund och Gustavsson i Alvesta, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 13, med förslag till lag om ändring i vattenlagen.

(Lika lydande med motion nr 283 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 13/1961 har till behandling upptagits vissa frågor om ändring av de i vattenlagen gällande reglerna om rättegångskostnader. Sålunda angives att Riksförbundet Landsbygdens folk i ett yttrande över norrländska vattenkraftsutredningens betänkande hemställt, att den i 11 kap. 65 § vattenlagen angivna huvudregeln skulle göras tillämplig beträffande företag enligt 5 och 6 kap. För närvarande gäller att sakägare i mål rörande allmän farled och allmän flottled kan tillerkännas ersättning för sina rättegångskostnader endast om han måst vidkännas kostnad för tillvaratagande av sin rätt till skadeersättning i målet. Däremot föreligger icke rätt till rättegångskostnadsersättning om talan föranledes av t. ex. önskemål om ett annat utförande av vissa tekniska detaljer. Såsom riksförbundet i sitt ovan angivna yttrande framfört förekommer numera, åtminstone i mål om allmän flottled, att vederbörande flottningsförening ansöker om tillstånd att utföra åtgärder i vattenområden, vilka åtgärder i många avseenden kunna medföra betydande olägenheter för motstående parter. Fråga kan således uppkomma om utrivning av äldre dammar — den juridiska bedömningen härav kan vara svår, varför sakägarna icke ha möjlighet att själva utföra sin talan — rensningar och dylikt. I den mån sakägarna i dylika fall endast avse att inrikta sin talan på ett annat tekniskt utförande, t. ex. flottningsränna i stället för rensningar, och således i första hand icke göra gällande att ersättningsgill skada uppkommer, föreligger med nuvarande regler icke rätt till ersättning för uppkomna rättegångskostnader. Detta kan rimligen icke vara riktigt och utgör också ett undantag från den i vattenlagen angivna huvudregeln, att sakägare äger rätt till ersättning för sådana kostnader som varit nödvändiga för tillvaratagande av hans intressen i vattenmål.

På grund av vad således anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att den i 11 kap. 65 § vattenlagen angivna regeln måtte bli tillämplig även i mål enligt 5 och 6 kap. vattenlagen, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här för erforderlig lagändring.

Stockholm den 25 januari 1961

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärålund

Rune Gustavsson

i Alvesta